

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Lipovszky Imre ügyvéd (7100 Szekszárd, Dózsa Gy. u 7.) által képviselt **felperes neve** lakcíme felperesnek - a dr. Alföldi István ügyvéd (7150 Bonyhád, Bacsó B. u. 5.) által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű, **I.rendű alperes neve** II. rendű, **III.rendű alperes neve** III. rendű és **IV.rendű alperes neve** mindannyiuk lakcíme alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 15.P.20.645/2005/54. számú ítélete ellen a felperes által 55. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes és az I. rendű alperes 1970. februárja óta élettársi kapcsolatban éltek, a II.-III.-IV. rendű alperesek a felperes és az I. rendű alperes gyermekei. A peres felek között az élettársi kapcsolat 2005. január 20-án megszakadt, a felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a keresetben feltüntetett 19.543.700 forint összértékű, családi gazdálkodáshoz tartozó vagyontárgyak a peres felek közös tulajdonát képezik, személyenként 1/5 tulajdoni hányad szerint. Kérte a közös tulajdon oly módon történő megszüntetését, hogy a bíróság a felperes 1/5 tulajdoni hányadát az alperesek tulajdonába adja személyenként 1/4 tulajdoni hányad szerint, valamint kötelezze az alpereseket összesen 3.908.750 forint érték kiegyenlítés és annak 2005. január 20. napjától járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság a xy hrsz.-ú ingatlanokra állapítsa meg a felperes 1/5 arányú tulajdon szerzését, majd a keresetben feltüntetett megváltási árak ellenében adja az így megszerzett tulajdoni hányadokat a III. illetve a IV. rendű alperesek tulajdonába.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével meghatározta a peres felek közös vagyonához tartozó vagyontárgyak listáját és azok értékét. Megállapította, hogy a vagyonleltárban szereplő vagyontárgyak a peres felek személyenkénti 1/5 tulajdoni hányad szerinti közös tulajdonát képezik, a közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes 1/5 tulajdoni hányadát az I.-II.-III.-IV. rendű alperesek tulajdonába adta fejenként egyenlő arányban, és az I.-II.-III.-IV. rendű alpereseket személyenként 15 napon belül 645.800 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte. Megállapította továbbá, hogy a xy hrsz. alatti, illetve a xy hrsz. alatti ingatlan 1/5 tulajdoni hányadát a felperes hozzátartozói közös gazdálkodás címén megszerezte, az így létrejött közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes 1/5 tulajdoni hányadát III. rendű alperes tulajdonába adta 6.000 illetve 30.000 forint megváltási árért, amelyet ez az alperes 15 napon belül köteles megfizetni a felperesnek. Az ezt meghaladóan előterjesztett keresetet, valamint az alperesek beszámítási kifogását elutasította, és úgy rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik. Az I.-II.-III.-IV. rendű alpereseket kötelezte személyenként 36.400 forint elsőfokú eljárási illeték és 4.860 forint állam által előlegezett szakértői költség viselésére. Az ezt meghaladó le nem rótt elsőfokú eljárási illeték tekintetében a felperes költségmentességére figyelemmel megállapította, hogy azt az állam viseli.

A késedelmi kamat fizetése iránti keresetet az elsőfokú bíróság azzal utasította el, hogy a peres felek közös vagyonát a fellebbezéssel támadott ítélettel osztotta meg, ezért az értékkiegyenlítés után az alperesek késedelmi kamatfizetésre nem kötelesek.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és az alpereseknek a személyenként fizetendő 645.800 forint tőke után 2005. január 20. napjától törvényes mértékű késedelmi kamatfizetésére kötelezése, továbbá a felperes javára elsőfokú részperköltség és másodfokú perköltségben marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy az I. r. alperessel az életközösség 2005. január 5. napján megszűnt, az életközösség megszűntével egyidejűleg a közös vagyonból a felperesnek járó értékkiegyenlítés esedékessé vált. Az elsőfokú bíróság az ingóságok értékének megállapításánál a 2005. januári értékeket vette figyelembe, az ingóságokat az alperesek azóta kizárólagos jelleggel használták, a vagyont működtették, ebből jövedelemhez jutottak.

A perköltség viselés körében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a költségeiket a felek maguk viselik. Hivatkozott arra, hogy az előterjesztett kereseti kérelemhez képest nagyobb mértékben lett pernyertes, ezért indokolt lett volna részére elsőfokú részperköltség megítélése is.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Érdemben is helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperesnek a megváltási ár tekintetében előterjesztett késedelmi kamatigényét elutasította. Téves a felperes fellebbezésben kifejtett érvelése, hogy az élettársi életközösség megszűnésének időpontjában vált esedékessé az alperesek által fizetendő értékkiegyenlítés. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a közös vagyont az elsőfokú ítélet osztotta meg, így az értékkiegyenlítés fizetési kötelezettsége csak ezt követő időpontban válhat esedékessé. Egységes az ítélezési gyakorlat abban, hogy a házastársi illetőleg az élettársi közös vagyon megosztása esetén az egyik volt házastársat illetve élettársat terhelő értékkülönbözet után kamat csak a jogerős ítéletben megállapított teljesítési határidő eredménytelen elteltétől jár. (BH.1999.111.)

A Pp. 81. § (1) bekezdése illetőleg a PK. 10. számú állásfoglalás IV/g. pontja alapján a perköltség viselésre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés sem jogszabálysértő, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. Egyéb megtérítendő másodfokú perköltség nem merült fel, így annak a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp.256/A.§-ának (1) bekezdés b) pontján alapul.

P é c s, 2007. szeptember 14.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró